

— Гарне? — з надією в голосі запитала я.

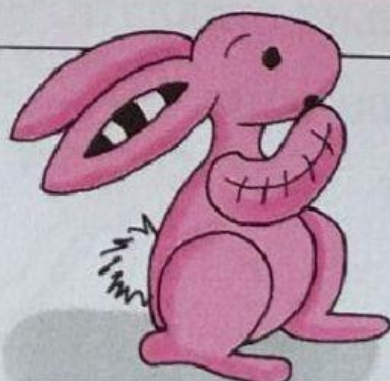
— Могло би бути, — відповіла Міньйонетка. — Якби його трішки відполірувати.

— Ох...

— Так, — підтвердила Міньйонетка. — Боюся, що зможу дати за нього лише срібну монетку. Ікло не надто блискуче.

— Але я завжди чищу зуби. — У мені закипало обурення. — Щоранку і щовечора!

— А ти ходиш до вампіра-стоматолога? — спитала Міньйонетка. — Щоб тобі полірували ікла?

— Я... я... — Щоки знову вкрилися рум'янцем. — Я не люблю стоматологів.

Міньйонетку вразило почуте.

— Чому? — пискнула вона. — Стоматологи ж просто неймовірні! Вони допомагають нашим зубкам бути здоровими й виблискувати, наче перлинки!

— Знаю, — прошепотіла я, хитаючи головою. — Але мені відвідувати стоматолога... трішки страшно. Сьогодні ввечері ми з татом ходили до зубного лікаря, але я так і не змогла сісти в це крісло. Я просто втекла!

— Ох, люба! — мовила Міньйонетка. Вона вислизнула з лялькового будиночка, умостилася на моєму коліні, відтак підбадьорливо погладила мене

крихітною лапкою й повела далі: —
Мені здається, не варто заявляти, що
не любиш стоматологів, поки не про-
йдеш повноцінного огляду.

— Мабуть, — погодилась я.

— Думаю, тобі варто спробувати
ще, — запропонувала Мінйонетка. —
Просто спробувати, адже якщо твоє
ікло добре відполірують, ти отрима-
єш найбільшу й найблискучішу золоту
монету з усіх, які ми
маємо!

— Справді? —
зацікавилась я, від-
чуваючи, як від
самої думки
про те, що

доведеться знову йти до стоматолога, закрадається тривога.

— Саме так, — підтвердила Міньйонетка.

Вона поклала ікло мені на долоню, відчуючи жаль від того, що доводилося повертати. Я поклала його в кишеню піжами.

— Потримаю ще трішки в себе, — пояснила я. — Бо так і не вирішила, що з ним робити.

— Гаразд, — зітхнула Міньйонетка. — Повернуся за кілька ночей: ану ж ти передумаєш.

Я помітила, як вона похнюпилася. Мені було трішки ніяково через те, що засмутила мишку, та врешті-решт

я втомилася переживати
через тих, кого засмути-
ла. Чому я просто не можу
робити з іклом те, що хочу?
Воно ж моє, хай там що!

- Чи доводилося тобі переживати через те, що ти когось засмутив/засмутила?
- Як у такому випадку виправити ситуацію?

А тепер прочитай Айседорин варіант.

— Не гнівайся, — попросила я. —
Дозволь тебе чимось порадувати. Хо-
чеш, улаштуємо нічний пікнік?

Від згадки про пікнік оксамитові
очка Мінйонетки зблиснули.

— А там буде сир? — поцікавилася
вона.

— Багато сиру! — запевнила я. — І не
тільки!!!